

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a JUDr. Hany Pipkové ve věci

žalobce: **Mirko Möllen**, se sídlem Barthstrasse 16, Mnichov, insolvenční správce dlužníka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft se sídlem Germeringer Str. 1, Krailling, SRN, zastoupený JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem Šaldova 34/466, Praha 8 – Karlín,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2015, č. j. 36878/15/5100-41458-710158,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správce daně“) ze dne 7. 1. 2015, č. j. 261007/14/4000-50715-107911, o zřízení zástavního práva.

2. Žalobce napadené rozhodnutí označil za nezákonné, nepřezkoumatelné a nesprávné z následujících důvodů. Úpadce VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft se sídlem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Germeringer Str. 1, Krailling, Spolková republika Německo, podniká v České republice prostřednictvím VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft organizační složka, IČ 27093948, se sídlem Dolní Břežany, Pražská 636, tato společnost je odštěpným závodem (dříve organizační složkou) zahraniční právnické osoby. Odštěpný závod nemá právní subjektivitu, nemůže být účastníkem správního řízení a nemůže být ani vlastníkem nemovitosti. Tyto skutečnosti vylučují, aby rozhodnutím správce daně bylo zřízeno zástavní právo k nemovitosti.

3. Žalobce dále namítl nedostatek věcné a místní příslušnosti správce daně s tím, že v případě zahraniční právnické osoby byl ve věci příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu a v případě plátcovy pokladny Finanční úřad pro Středočeský kraj.

4. Žalobce má rovněž za to, že rozhodnutí správce daně bylo podepsáno k tomu neoprávněnou osobou.

5. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí s tím, že žalovaný i správce daně v řízení vždy jednali se zahraniční právnickou osobou, která byla daňovým subjektem. Ke vzniku zástavního práva k nemovitosti došlo v souladu s § 170 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) doručením rozhodnutí příslušnému katastru nemovitostí dne 7. 1. 2015. Věcně a místně příslušným k vydání rozhodnutí byl podle § 11 odst. 1 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky Specializovaný finanční úřad. Úřední osoba – Mgr. D. Š. byla oprávněna podepsat vydané rozhodnutí.

6. Z připojeného spisového materiálu se podává, že rozhodnutím správce daně, tedy Specializovaného finančního úřadu, Praha, ze dne 7. 1. 2015, č. j. 261007/14/4000-50715-107911, bylo k zajištění neuhrazené daně v celkové výši 109 173 800,18 Kč zřízeno zástavní právo k nemovitým věcem dlužníka, konkrétně v rozhodnutí vyjmenovaným pozemkům a stavbám v katastrálních územích Chlumec nad Cidlinou, Nepolisy a Lužec nad Cidlinou. V rozhodnutí byl jako daňový subjekt označen: VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft se sídlem Germeringer Str. 1, Krailling, SRN, organizační složka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft organizační složka, IČ 27093948, se sídlem Dolní Břežany, Pražská 636. Rozhodnutí je podepsáno Mgr. R. S., vedoucí oddělení správy daňových pohledávek. Daň byla vyměřena na základě platebních výměrů ze dne 2. 9. 2014, č. j. 187 226/14/4000-17202-108960 a ze dne 26. 9. 2014, č. j. 204774/14/4000-17202-108968, a dále na základě přiznání k dani z přidané hodnoty č. j. 244261/14/4200-12776. Oba platební výměry byly vydány Specializovaným finančním úřadem v Praze, jako plátce daně je označen: VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft se sídlem Germeringer Str. 1, Krailling, SRN, DIČ: CZ 27093948, organizační složka: VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft organizační složka, IČ 27093948.

7. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že správce daně v řízení jednal s odštěpným závodem, jakoby se jednalo o samostatného nositele práv a povinností. Odštěpný závod však nemá právní subjektivitu a ani způsobilost k právním úkonům, nemůže být proto účastníkem řízení, a nemůže mu ani náležet vlastnické právo. Přesto že byla provedena registrace odštěpného závodu k DPH, nemůže být žalobce ani plátcovou

pokladnou dlužníka – zahraniční právnické osoby. Jakékoli rozhodnutí vzešlé z řízení s odštěpným závodem je nicotné.

8. Dále žalobce namítl nedostatek věcné a místní příslušnosti správce daně a rovněž to, zda napadené rozhodnutí podepsala osoba k tomu oprávněná.

9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal odvolací námitky žalobce jako nedůvodné. Žalovaný konstatoval, že v napadeném rozhodnutí je jako vlastník předmětných nemovitostí a zároveň příjemce rozhodnutí jednoznačně uvedena zahraniční právnická osoba VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft se sídlem Germeringer Str. 1, Krailling, SRN, včetně označení organizační složky, jejímž prostřednictvím vykonává na území České republiky podnikatelskou činnost. Rovněž rozhodnutí o registraci k DPH a přidělení DIČ se týká zahraniční právnické osoby. Zástavní právo bylo zřízeno k nemovitostem ve vlastnictví této právnické osoby, která je také daňovým subjektem.

10. Námitku nedostatku věcné a místní příslušnosti odmítl jako nepřípustnou s odkazem na § 11 odst. 5 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky.

11. K podpisu rozhodnutí byla pracovnice Mgr. R. S., vedoucí oddělení správy daňových pohledávek oprávněna na základě čl. 24 odst. 1 písm. f) Podpisového řádu Finanční správy České republiky, účinného ke dni 1. 1. 2015 a čl. 22 odst. 5 písm. f) podpisového řádu Specializovaného úřadu, účinného ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

12. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

13. Podle § 502 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, *obchodní závod (dále jen „závod“) je organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.*

14. Podle § 503 odst. 1, odst. 2 občanského zákoníku, *pobočka je taková část závodu, která vykazuje hospodářskou a funkční samostatnost a o které podnikatel rozhodl, že bude pobočkou.*

15. *Je-li pobočka zapsána do obchodního rejstříku, jedná se o odštěpný závod; to platí i o jiné organizační složce, pokud o ní jiný právní předpis stanoví, že se zapíše do obchodního rejstříku. Vedoucí odštěpného závodu je oprávněn zastupovat podnikatele ve všech záležitostech týkajících se odštěpného závodu ode dne, ke kterému byl jako vedoucí odštěpného závodu zapsán do obchodního rejstříku.*

16. Podle § 170 odst. 1 daňového řádu, *správce daně může zřídit rozhodnutím zástavní právo k majetku daňového subjektu k zajištění jím neuhrazené daně za podmínek stanovených občanským zákoníkem, pokud tento zákon nestanoví jinak.*

17. Podle § 170 odst. 4 daňového řádu, *zástavní právo vzniká doručením rozhodnutí o zřízení zástavního práva daňovému subjektu nebo osobě podle odstavce 3. Zástavní právo k*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nemovité věci evidované v katastru nemovitostí, jakož i k dalšímu majetku, o kterém jsou vedeny veřejné registry, vzniká doručením rozhodnutí o zřízení zástavního práva příslušnému katastrálnímu úřadu, popřípadě tomu, kdo vede veřejný registr.

18. Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že za ekonomicky samostatnou část obchodního závodu zapsanou do obchodního rejstříku jedná ve všech záležitostech, které se jí týkají, její vedoucí, a to nikoliv jménem pobočky, ale jako zástupce podnikatele. Odštěpný závod nemá vlastní právní osobnost a nemůže činit právní jednání a být subjektem práv a povinností. O tom ostatně není mezi účastníky sporu. Žalobce dovozuje, že napadeným rozhodnutím, žalovaný do práv a povinností odštěpného závodu zasáhl, ačkoli odštěpný závod nemůže být ani daňovým subjektem, resp. daňovým dlužníkem, ani vlastníkem nemovitostí, na kterých bylo zástavní právo zřízeno.

19. Argumentace žalobce je správná, není však zřejmé, proč se k ní žalobce v projednávané věci uchyluje. Jak v napadeném rozhodnutí samotném, tak v rozhodnutích, které jeho vydání předcházelo, je jako daňový subjekt vždy uveden VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft se sídlem Germeringer Str. 1, Krailling, SRN, organizační složka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft organizační složka, IČ 27093948, se sídlem Dolní Břežany, Pražská 636, zároveň byl uveden též jako vlastník předmětných nemovitostí. Žalovaný, stejně jako správce daně postupoval ve věci v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními a napadené rozhodnutí není zatíženo vadou, kterou žalobce namítá.

20. K obdobnému závěru dospěl ostatně již i Nejvyšší správní soud ve věci týkající se žalobce, v rozsudku ze dne 12. 6. 2018, č. j. 9Afs 69/2017-75. Zde se podrobně zabýval též námitkou žalobce týkající se nesprávného doručení rozhodnutí. Jak Nejvyšší správní soud uvedl: „*i pokud nemá organizační složka zahraniční právnické osoby na území České republiky postavení osoby zúčastněné na správě daní, doručuje se této zahraniční právnické osobě na adresu sídla pobočky nebo jiné organizační složky jejího obchodního závodu zřízené v České republice, týká-li se písemnost činnosti této pobočky nebo jiné organizační složky (§ 45 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu).*“ K účinnému vzniku zástavního práva ve smyslu § 170 odst. 4 daňového řádu v daném případě došlo.

21. V citovaném rozsudku ze dne 12. 6. 2018, č. j. 9Afs 69/2017-75, se Nejvyšší správní soud rovněž vypořádal s žalobcem vznesenou námitkou nedostatku věcné a místní příslušnosti Specializovaného finančního úřadu. Konstatoval, že: „*specializovaný finanční úřad je příslušný i pro zahraniční právnické osoby, pokud dojde ke splnění podmínky překročení obrátu více než 2 mld. Kč [§ 11 odst. 1 a 2 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky].*“ Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „*smyslem existence Specializovaného finančního úřadu zjevně je, aby vykonával správu daní u těch daňových subjektů, které budou pro správu daní dosti náročné buď s ohledem na svůj obrat, svou činnost, nebo přítomnost ve skupině s takovými osobami. Lze tedy předpokládat, že na tomto finančním úřadě budou soustředěni odborníci Finanční správy ČR, připravení i na řešení nejsložitějších daňových otázek. Správa daní u zahraniční právnické osoby rozhodně nebude jednodušší než u tuzemské právnické osoby. Lze očekávat, že tomu může být právě naopak. Soud se proto ztotožňuje s žalovaným, že nedává smysl, aby zahraniční právnická osoba s obratem nad 2 mld. Kč neměla být vybraným subjektem, ačkoli tuzemská právnická osoba by jím byla.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

22. Z citovaného rozhodnutí nepochybně vyplývá, že rozhodnutí prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno k tomu věcně i místně příslušným správcem daně, kterým byl v konkrétním případě právě Specializovaný finanční úřad a rovněž tato žalobní námitka není důvodná.

23. Pokud jde o oprávnění pověřené úřední osoby, soud dospěl k závěru, že rozhodnutí správce daně bylo podepsáno Mgr. R. S., vedoucí oddělení správy daňových pohledávek v souladu s čl. 22 odst. 5, písm. f) Podpisového řádu Specializovaného finančního úřadu a jeho územních pracovišť ze dne 31. 10. 2014, č. j. 232520/14/4000-00500, podle kterého Vedoucí oddělení správy daňových pohledávek podepisuje rozhodnutí podle § 170 daňového řádu.

24. Městský soud v Praze ze všech uvedených důvodů dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nezákonné, nesprávné ani nepřezkoumatelné a rovněž nemůže být prohlášeno za nicotné. Žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou opodstatněné a soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

25. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 4 s.ř.s. ve věci úspěšný žalovaný má vůči žalobci právo na náhradu nákladů řízení, jelikož mu však nad rámec jeho úřední činnosti náklady řízení nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha dne 25. září 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.